EKOenergie -
Bestuur and criteria voor elektriciteit

De originele versie van deze tekst is Engels. In geval van onduidelijkheid of tegenstrijdigheid heeft de Engelse tekst voorrang.

Tekst goedgekeurd door EKOenergies Bestuur op 23 februari 2013,
en laatst geactualiseerd op 14 oktober 2022.

Voor meer informatie, zie www.ekoenergy.org of contacteer EKOenergy's secretariaat via info@ekoenergy.org

Inhoud

1. Inleiding....3
2. EKOenergie: netwerk en ecolabel....3
3. De structuur van het EKOenergie netwerk....4
   3.1 Netwerk....4
   3.2 Het EKOenergiebestuur....3
   3.3 De ondersteunende entiteiten....3
   3.4 Het secretariaat....4
4. Taal....5
5. Het label als voornaamste middel....6
6. Bewustmaking en informatie....6
   6.1 Informatie over het EKOenergie product....6
   6.2 Financiering van EKOenergies werk....7
7. Geschikte types van elektriciteit....8
8. Duurzaamheid....9
   8.1 EKOenergie en duurzaamheid....9
   8.2 Algemene verplichting: naleving van alle wettelijke verplichtingen....9
   8.3 Specifieke vereisten....9
      a. wind....9
      b. zonne-energie....9
      c. waterkracht....10
      d. oceaanenergie en mariene energie....13
      e. geothermische energie....14
      f. bio-energie (vast, gas en vloeibaar)....14
   8.4 Hoe weten of de elektriciteit van een bepaalde centrale in aanmerking komt?....16
9. Klimaat....17
   9.1 Klimaatfonds....17
   9.2 EKOenergy Full Power....18
10. Oorsprong, traceerbaarheid en dubbeltelling....18
11. Auditing en verificatie.... 19
   11.1 Wie kan auditen en hoe?....19
   11.2 Wie moet gecontroleerd worden?....19
   11.3 Wat moet gecontroleerd worden?....19
   11.4 Opvolging....19
   11.5 Jaarlijkse audits voor centrales die bio-energie gebruiken....19
12. Hoe EKOenergie verkopen?....20
13. Bijdragen....20
14. EKOenergie van on-site installaties....20
15. Naam en logo....21
16. Herziening van de criteria....22

1. INLEIDING

Dit document beschrijft het EKOenergie-netwerk en het EKOenergie-label. Het specificeert de doelstellingen en de structuur van het netwerk, en de voorwaarden waaronder elektriciteit het EKOenergie-label kan krijgen.

EKOenergies criteria zijn het resultaat van een intensief consultatieproces met milieuverenigingen, energiebedrijven, consumenten, consumentenorganisaties en publieke overheden. Dit overleg gebeurde volgens de ISEAL *Code of Good Practice for Setting Social and Environmental Standards* (Code van Goede Praktijken voor het opstellen van sociale standaarden en milieustandaarden), www.isealalliance.org.

Zie www.ekoenergy.org

2. EKOENERGIE: NETWERK EN ECOLABEL

EKOenergie is een netwerk van milieuorganisaties met als doelstelling:

- Het promoten van klimaatvriendelijke oplossingen, in het bijzonder duurzaam geproduceerde hernieuwbare energie.
- Bij te dragen tot de bescherming van de biodiversiteit, habitats en ecosysteemdiensten.
- Consumenten te informeren over de energie die zij kopen en gebruiken, en over de impact van hun verbruik
- De positieve energie te mobiliseren van duizenden personen, groepen en bedrijven die onze onze ambitie delen; en hen de kans te geven om mee te doen.
- De dialoog te bevorderen tussen -en de krachten bundelen met- de energiesector, de milieubeweging en andere belanghebbenden (bijvoorbeeld consumentenorganisaties en publieke overheden).

Het meest zichtbare instrument om deze doelen te bereiken is het EKOenergie-label, het wereldwijde ecolabel voor hernieuwbare energie.

Het doel van dit ecolabel is om energieleveranciers te helpen een gemakkelijk herkenbaar en algemeen aanvaard hernieuwbare energieproduct te verkopen. Bovendien wil het label de consumenten helpen

– Om hun weg te vinden op de energiemarkt(en),
– Om de positieve impact van hun keuze voor hernieuwbare energie te vergroten
– Om te communiceren over hun aankoop.

3. DE STRUCTUUR VAN HET EKOENERGIE NETWERK

3.1 Netwerk

Het EKOenergie-netwerk is een coalitie van milieuverenigingen. De structuur zal in de loop der tijd evolueren, om aangepast te blijven aan de behoeften en vaardigheden van de leden.

Tijdens de opstartfase, wordt de relatie tussen de EKOenergie leden geregeld door de *Interim-overeenkomst tussen de partners van het EKOenergie-netwerk*. Deze overeenkomst geeft alle leden een stem in EKOenergies Bestuur.

3.2 EKOenergies Bestuur

EKOenergies Bestuur is het hoogste bestuursorgaan binnen de managementstructuur. Het Bestuur zet de strategie van de organisatie uit, beslist over de criteria, beslist of productie-eenheden in aanmerking komen voor productie van EKOenergie (in de gevallen vermeld in deze tekst), beslist over het gebruik van de middelen uit van EKOenergies Milieufonds en EKOenergies Klimaatfonds, en benoemt het hoofd van het EKOenergie-secretariaat. Alle beslissingen worden voorafgegaan door een intensieve raadpleging van relevante belanghebbenden en forums.

De huidige *Interim-overeenkomst tussen de partners van het EKOenergie-netwerk* geeft alle leden één stem in EKOenergies Bestuur. De beslissingen worden genomen met een 3/4 meerderheid (minstens 3 keer meer ja dan nee). In de toekomst kan een andere samenstelling worden overeengekomen.

3.3 De ondersteunende entiteiten

<u>Adviesgroep</u>

De Adviesgroep wordt benoemd door het Bestuur en telt ongeveer 3 keer meer leden dan het Bestuur. De benoeming is 2 jaar geldig en kan worden verlengd.

In de adviesgroep zijn er gereserveerde plaatsen voor de volgende groepen van belanghebbenden:
- Milieuverenigingen
- De energiesector (producenten, handelaren en leveranciers).
- Consumenten van EKOenergie en consumentenorganisaties.

Anderen mogelijke leden zijn bijvoorbeeld publieke instanties die betrokken zijn bij de werking van de energiemarkt en bij het opzetten van systemen voor de tracering van energie (EAC-systemen).

De Adviesgroep kan input geven over alle kwesties die verband houden met EKOenergie. De Adviesgroep wordt actief geïnformeerd over de agenda van het Bestuur. Het Bestuur moet binnen de 2 maanden reageren op opmerkingen en vragen van de leden van de adviesgroep.

Werkgroepen

EKOenergies Bestuur of EKOenergies secretariaat kunnen beslissen om werkgroepen in het leven te roepen. Alle leden van het EKOenergie-netwerk kunnen experten voordragen. De leden van de werkgroepen worden benoemd door het Bestuur of door het secretariaat, na raadpleging van de Adviesgroep.

Waar mogelijk, zal EKOenergie gebruik maken van (of samen werken met) bestaande groepen, platformen en netwerken, in plaats van nieuwe structuren op te zetten.

3.4 Het secretariaat

De dagelijkse leiding van EKOenergie is in handen van een secretariaat. De taken van het secretariaat zijn:

- Instaan voor het reilen en zeilen van EKOenergie.
- Vertegenwoordigen van EKOenergie en leggen van contacten.
- Dienstverlening aan de stakeholders en belangengroepen.
- Het organiseren, voorbereiden en opvolgen van alle vergaderingen van de EKOenergie structuur.
- Opstellen van documenten ter voorbereiding van de besluitvorming over de budgetten en actieplannen.
- Voorbereiding van interne en externe rapporten.
- Publicatie en verspreiding van informatie.
- Instaan voor het financieel beheer.

4. TAAL

De werktaal van het EKOenergie-netwerk is Engels, maar het secretariaat zal er alles voor doen om zo zoveel mogelijk belanghebbenden te helpen in hun eigen taal, bijvoorbeeld door het opzetten van een netwerk van vrijwillige vertalers.

In geval van verschillen tussen verschillende taalversies, heeft de Engels versie voorrang.

5. HET LABEL ALS VOORNAAMSTE MIDDEL

Het EKOenergie-netwerk wil het gebruik van hernieuwbare energie (zoals vermeld in hoofdstuk 7) bevorderen. De acties van het EKOenergie-netwerk zullen zich in het bijzonder richten op energie met het EKOenergie label.

Het EKOenergie-label is het netwerks belangrijkste middel om een toegevoegde waarde te creëren, dat wil zeggen om ervoor te zorgen dat de energiemarkt een ondersteuning en een versterking vormt voor het milieu- en klimaatbeleid. Als zodanig garandeert het EKOenergie label dat:

- Een deel van de prijs van de groene energie naar acties en maatregelen gaat, die niet zou hebben plaatsgevonden zonder de aankoop.
- Een deel van wat de consument betaalt wordt geïnvesteerd in de bevordering van hernieuwbare energie, en in het bevorderen van uitwisseling van kennis en ervaring.
- Extra criteria worden vastgesteld voor welke energie het EKOenergie-label kan krijgen, en voor hoe deze elektriciteit moet worden verkocht. In het algemeen worden EKOenergies criteria gebaseerd op "best practice". EKOenergie is een 'stok' en een 'wortel' om alle actoren aan te moedigen een extra inspanning te doen.
- Dat de consumenten van EKOenergie meer gedetailleerde en meer betrouwbare informatie krijgen over hun aankoop. Hierdoor kunnen zij kiezen voor de energie die het beste past bij hun behoeften en voorkeuren.

Om deze redenen kan energie alleen worden verkocht als EKOenergie als het product voldoet aan de criteria opgesteld door het EKOenergie netwerk. De criteria hebben betrekking op de volgende aspecten:

- Informatie en bewustmaking (hoofdstuk 6).
- Hernieuwbaarheid, duurzaamheid en klimaat (hoofdstukken 7, 8 en 9).
- Tracking en voorkomen van dubbeltellingen (hoofdstuk 10).
- Auditing en verificatie (hoofdstuk 11).

6. BEWUSTMAKING EN INFORMATIE

6.1 Informatie over het EKOenergie product

Licentiehouders moeten consumenten en potentiële consumenten informeren over de herkomst van het EKOenergieproduct dat ze leveren.
Deze informatie moet minimaal het volgende omvatten:

- De regio of het land van herkomst.
- De wijze van productie. Deze informatie moet gebaseerd zijn op de lijst van hernieuwbare energiebronnen van hoofdstuk 7 van deze tekst. Voor windenergie, is het raadzaam om onderscheid te maken tussen productie op volle zee, langs de kust en op de wal. Wanneer meer specifieke informatie wordt gegeven, kan de algemene categorieën worden weggelaten. Wanneer het electriciteitsproduct bestaat uit een mix van verschillende soorten duurzame elektriciteit, moet het percentage van elk type worden genoemd.

- Licentiehouers vermijden om eigen uitspraken te doen over de gevolgen van de aankoop van EKOenergie (bv impact op de koolstofvoetafdruk en uitspraken in verband met additionaliteit). In plaats daarvan kopiëren ze de formuleringen opgesteld door het EKOenergie-netwerk of ze verwijzen naar relevante pagina's op EKOenergie's website en naar EKOenergie's brand boek (merkboek). EKOenergies teksten over koolstofimpact zullen in overeenstemming zijn met de internationale best practice.

6.2 Financiering van EKOenergies werk

Voor elke Megawatt uur (MWh) verkocht als EKOenergie, betaalt de leverancier minimum 0,08 euro (acht eurocent) aan het EKOenergie-netwerk, ter financiering van de activiteiten van het netwerk, en ter ondersteuning van de acties die tot doel hebben om het bewustzijn over klimaatverandering en over hernieuwbare energie te vergroten en om de vraag naar duurzame energie te doen toenemen.

Als er meer dan 250 GWh EKOenergie wordt verkocht aan dezelfde eindgebruiker, moet deze bijdrage niet worden betaald voor het gedeelte boven 250 GWh.

7 GESCHIKTE TYPES VAN ELEKTRICITEIT

EKOenergie is een ecolabel voor hernieuwbare elektriciteit. Hernieuwbare elektriciteit is elektriciteit die afkomstig is van natuurlijke bronnen die niet verminderd is door gebruik of natuurlijke bronnen die worden gebruikt zodanig dat zij relatief gemakkelijk worden geregenereerd door natuurlijke processen.

Momenteel aanvaardt EKOenergie hernieuwbare elektriciteit uit de volgende bronnen:
a) Wind
b) Zon
c) Water[1]
d) Oceaan- en mariene energie (getijdenenergie, golfslagenergie, energie uit zeestromingen, ...)
e) Geothermisch
f) Bio-energie (vast, vloeibaar en gas)
g) Stortgas
h) Sioolzuiveringsinstallaties

De volgende bronnen zijn uitgesloten:
a) Kolen en olieschalie
b) Aardolie, met inbegrip van onconventionele olie, zoals schalie-olie en olie uit teerzand
c) Caardgas, met inbegrip schaliegas
d) Turf
e) Nucleair
f) Verbranding van afval met uitzondering van biomassa

[1] Elektriciteit geproduceerd door water dat opgepompt is (als opslag) is uitgesloten

Deze lijst van geaccepteerde bronnen is niet exhaustief.

8. DUURZAAMHEID

8.1 EKOenergie en duurzaamheid

Om de snelle verspreiding van hernieuwbare energie te verzekeren, is het belangrijk dat de verschillende promotors van duurzame elektriciteit elkaar begrijpen en versterken, zelfs als ze verschillende belangen en uitgangspunten hebben: producenten, leveranciers, handelaars, specialisten inzake klimaatbeleid, natuurbeschermers, consumentenorganisaties, ...

Het EKOenergie-label en het EKOenergie-netwerk willen een rol spelen in het bij elkaar brengen van stakeholders. In het bijzonder door:
- Een pragmatische aanpak gericht op betrokkenheid van de belanghebbenden.
- Het creëren van een milieu-fonds, waarvan geld zal worden gebruikt voor concrete biodiversiteitsbeschermingsacties, overeengekomen door de relevante belanghebbenden.
- Het openhouden van de mogelijkheid om de meest controversiële hernieuwbare elektriciteitscentrales uit te sluiten van het toepassingsgebied van EKOenergie.

Het EKOenergie netwerk en de andere belanghebbenden zullen de resultaten regelmatig evalueren, en zullen -indien nodig- aanpassingen voorstellen in lijn met hoofdstuk 16 van dit document.

8.2 Algemene verplichting: naleving van alle wettelijke verplichtingen

Om te kunnen worden verkocht als EKOenergie moeten de productie-inrichtingen waarvan de elektriciteit afkomstig van, voldoen aan
- Alle wettelijke voorschriften die gelden op de plaats van productie.
- Alle eisen opgelegd door de vergunning.

In de volgende paragrafen geven we een overzicht aanvullende eisen. Voor elk type energiebron zijn de aanvullende eisen afzonderlijk vermeld.

8.3. Specifieke vereisten

A. Wind

Installaties in de volgende gebieden zijn alleen aanvaardbaar als EKOenergies Bestuur ze goedkeurt, na raadpleging van de relevante belanghebbenden:
a) Natuurgebieden aangewezen door de autoriteiten
b) Natura 2000-gebieden (http://natura2000.eea.europa.eu/)
c) Important Bird Areas (http://www.birdlife.org/datazone/site/search> maps/)

d) UNESCO World Heritage Sites (Werelderfgoed, zie http://whc.unesco.org/en/254/)

Beslissingen moeten met redenen zijn omkleed, de wetgeving respecteren die van kracht is op de plaats van productie en rekening te houden met de instandhoudingsdoelstellingen van deze gebieden. Beslissingen zijn openbaar.

Het Bestuur kan deze goedkeuringsbevoegdheid voor een welbepaalde tijd en voor een welbepaald gebied delegeren aan andere entiteiten, in het bijzonder aan nationale of regionale milieu-NGO's. Deze entiteiten zijn gebonden door dezelfde verplichtingen als de EKOenergie bestuur, in het bijzonder door de verplichting om andere belanghebbenden te raadplegen

B. Zonne-energie

Installaties verankerd in de grond, die zich in de volgende gebieden bevinden, zijn alleen aanvaardbaar als EKOenergies Bestuur die goedkeurt, na raadpleging van de relevante belanghebbenden:

a) Natuurgebieden aangewezen door de autoriteiten
b) Natura 2000-gebieden (http://natura2000.eea.europa.eu/)
c) Important Bird Areas (http://www.birdlife.org/datazone/site/search> maps/)
d) UNESCO World Heritage Sites (Werelderfgoed, zie http://whc.unesco.org/en/254/)

Deze goedkeuring kan afhankelijk worden gesteld van het bestaan en de uitvoering van een beheersplan, met inbegrip van elementen zoals:

- Afsluitingen (vermijden van versnippering en garanderen van doorgang voor dieren).
- Pesticide-vrije beheer.
- Maatregelen om bedekken van de grond te voorkomen (bijvoorbeeld door het gebruik van 'bodem-schroeven "om het gebruik van beton te voorkomen).
- Habitat management op het gebied tussen de panelen en op de onbebouwde delen van de site.
- Waterbeheer.

Beslissingen moeten met redenen zijn omkleed, de wetgeving respecteren die van kracht is op de plaats van productie en rekening te houden met de instandhoudingsdoelstellingen van deze gebieden. Beslissingen zijn openbaar.

Het Bestuur kan deze goedkeuringsbevoegdheid voor een welbepaalde tijd en voor een welbepaald gebied delegeren aan andere entiteiten, in het bijzonder aan nationale of regionale milieu-NGO's. Deze entiteiten zijn gebonden door dezelfde verplichtingen als de EKOenergie Bestuur, in het bijzonder door de verplichting om andere belanghebbenden te raadplegen.

C. Waterkracht

C.1 Milieuvereisten voor waterkrachtcentrales

Algemene en specifieke vereisten

De algemene eis is dat de exploitatie van de installatie voldoet aan alle wettelijke eisen, alsmede aan de voorwaarden van concessies en vergunningen (Zie ook hoofdstuk 8.2)

Daarnaast stelt EKOenergie specifieke milieu-eisen met betrekking tot vismigratie, stroming en rivierhabitats. Elk criterium omvat een basis-prestatieniveau en een gevorderd prestatieniveau. Opdat een waterkrachtinstallatie in aanmerking zou komen voor EKOenergie, moet het basisniveau worden bereikt binnen elk van de drie criteria. Bovendien moet een gevorderd prestatieniveau worden bereikt binnen een van de drie criteria.
Bijzondere situaties en uitzonderingen:

- Deze aanvullende eisen zijn niet van toepassing met betrekking tot installaties die zich bevinden in volledig kunstmatige waterlichamen, zoals watervoorzieningstunnels of irrigatiekanalen.
- Waterkrachtinstallaties met een vermogen van minder dan 1 MW kunnen worden afgekeurd indien de elektriciteitsproductie gering is in vergelijking met de nadelige impact op milieu en natuur.
- Als het geavanceerde niveau wordt bereikt in twee criteria, is het mogelijk om vrijstelling van het derde criterium aan te vragen voor een gerechtvaardigde reden. Het secretariaat van EKOenergie beslist over de vrijstelling op basis van een zorgvuldige en schriftelijke overweging van alle elementen.

Specifieke vereiste 1. Vismigratie

Doel: Vissoorten, typisch voor het waterbekken, kunnen de waterkrachtinstallatie op eigen kracht stroomopwaarts en stroomafwaarts passeren als dat nodig is.

EKOenergie is gekant tegen de bouw van nieuwe barrières die vismigratie en de vrije doorstroming belemmeren. Daarom aanvaarden we alleen stroomopwekking uit dammen en barrières die gebouwd zijn vóór 1 januari 2013. EKOenergie kan ook energiecentrales aanvaarden die meer recent gebouwd zijn, als er geen nieuwe negatieve effecten zijn op het waterlichaam, bv. vervangingen van oude dammen of installaties die niet de hele stroom of de rivier afdammen.

	Vereiste	Manieren om het te bewijzen
Basis	Er bestaat een functionele (natuurlijke of technische) vispassage of een alternatieve route, geschikt voor de doelsoorten. Het functioneren van deze passages en routes wordt gemonitord (of, in het geval van nieuwe vispassages of paden: het functioneren zal	Kaart of foto van de centrale en de doorgangen voor vissen (vistrap, alternatieve route...), verslag over de werking van de doorgang, enz.

	gemonitord worden).	
Gevorderd	Bovendien vindt de monitoring regelmatig plaats en zijn op basis van de monitoringresultaten aanvullende maatregelen genomen om de werking van de vispassage (of alternatieve route) te verbeteren. Door maatregelen zijn de voorwaarden voor de stroomopwaartse migratie in de vispassage verbeterd. Ook aan de stroomafwaartse migratie is aandacht besteed en er zijn maatregelen genomen om de vissen langs de centrale te leiden.	Verslag over de monitoring. Verslag over de genomen maatregelen en het effect ervan, enz.

Specifieke vereiste 1 wordt ook toegepast als er stroomopwaarts en/of stroomafwaarts van de centrale andere barrières voor vismigratie zijn.

Specifieke vereiste 2 wordt niet toegepast indien de dam of barrière zich bevindt op een plaats waar vissen om natuurlijke en geografische redenen niet kunnen passeren (bv. een hoge waterval) en de elektriciteitscentrale de migratiemogelijkheden voor vissen op andere delen van de rivier niet vermindert.

Specifieke vereiste 2. Stroming

Doel: De rivier staat nooit droog. De werking van de installatie garandeert een voldoende en ononderbroken debiet in het riviergedeelte via het bypass-kanaal of via de turbines.

	Vereiste	Manieren om het te bewijzen
Basis	De minimale waterafvoer op de lozingspunten wordt bepaald door de gemiddelde lage stroom als referentie te gebruiken. Hydro-peaking met nuldebiet naar de vistrap of naar de alternatieve route of, indien er geen vispassage of alternatieve route is, naar de tailrace (i.e. het kanaal dat water afvoert nadat het door de turbine gegaan is), komt tijdens de normale exploitatie van de installatie niet voor.	Punten van debietmetingen op een kaart, debietcurven (m^3/s), gemiddeld laag debiet van de rivier (m^3/s), minimumafvoer door de installatie (m^3/s), minimum-afvoer door de vispassage en/of bypass (m^3/s), rapporten,...
Gevorderd	Bovendien is voor elk seizoen het ecologisch debiet van de rivier vastgesteld, met inbegrip van het minimumdebiet, het maximumdebiet, de timing van de overstromingen, de snelheid waarmee het piekdebiet stijgt en daalt. Die informatie wordt gebruikt bij de exploitatie van de centrale en de vispassage, en/of bij de planning van relevante mitigatiemaatregelen.	Verslag over de ecologische stroom, verslag over de toepassing in de exploitatie van de centrale.

In het geval van centrales met reservoirs hoog in de bergen/gebergten en een tunnelsysteem voor de

inlaat en uitstroom van water naar elektriciteitscentrales, wordt vereiste 2 toegepast op lozingspunten stroomafwaarts van de centrale.

Specifieke vereiste 3. Rivierhabitats

Doel: Riviersoorten hebben een plaats om te leven en zich voort te planten. Er zijn voldoende habitats voor soorten die in rivierecoystemen leven en er zich voortplanten in het deel van het waterlichaam waar de waterkrachtcentrale is gevestigd.

	Vereiste	Manieren om het te bewijzen
Basis	Handhaving of herstel van habitat, geschikt voor rivierorganismen en het ganse jaar door bewaterd. Deze kunnen in de rivier gelegen zijn, in een zijrivier of in een bypass (natuurlijke visweg of alternatieve route) of in een compensatoire strook die voor dit doel is aangelegd. De habitat is toegankelijk voor de rivierorganismen die rond de centrale leven of erlangs migreren.	Verslag over kwaliteit en kwantiteit van de habitats. Algemene beschrijving, waterniveaus en locaties op een kaart. Oppervlakte van de habitats (totale oppervlakte in m^2 of in lengte van de rivierstrook).
Gevorderd	Bovendien wordt de functie van de habitats als leef- en voortplantingsmilieu voor rivierorganismen gemonitord. De feedback uit de monitoring wordt gebruikt om de kwaliteit en/of kwantiteit van de habitats te verbeteren. De maatregelen verbeteren bijvoorbeeld de stromingsomstandigheden en het bodemsubstraat.	Voortplantingsresultaten van bepaalde rivierorganismen (b.v. jonge zalm per hectare), verslag over maatregelen om habitats te herstellen of te verbeteren.

In het geval van centrales met reservoirs hoog in de bergen/gebergten en een tunnelsysteem voor de toevoer en uitstroom van water naar de elektriciteitscentrale, wordt criterium 3 toegepast voor de benedenstroomse riviertrajecten.

C.2 Aanvraagprocedure, publiciteit en geldigheidsduur

Een afzonderlijke aanvraag moet worden ingediend voor elke elektriciteitscentrale. De aanvraag gebeurt met een formulier verstrekt door het secretariaat van EKOenergie. Alle voorwaarden die nodig zijn om aan de eisen te voldoen, moeten voldaan zijn voor de goedkeuring.

EKOenergies secretariaat controleert of de ingediende documenten voldoende bewijzen dat aan alle hierboven opgesomde vereisten voldaan is. Indien nodig of relevant, neemt het secretariaat contact op met lokale belanghebbenden en/of organiseert het een openbare raadpleging. De lijst van EKOenergie-goedgekeurde waterkrachtcentrales is publiek beschikbaar op www.ekoenergy.org.

De goedkeuring van waterkrachtcentrales is geldig voor 5 jaar. Een centrale zal echter op elk moment van de lijst worden verwijderd als het niet voldoet aan de hierboven genoemde algemene en specifieke eisen. In geval van overmacht waardoor tijdelijk niet aan de criteria wordt voldaan,

kan een uitzondering worden toegepast. Een overmachtsituatie is bijvoorbeeld een natuurramp of nieuwe regelgeving en juridische omstandigheden die onverenigbaar zijn met de milieu-eisen van EKOenergie.

C.3 Bijdragen voor rivierbeschermingsprojecten

Voor elke verkochte MWh waterkracht met EKOenergie label, betalen de verkopers minimum 0,10 € (tien eurocent) aan het zogenaamde Milieufonds, voor de financiering van rivierbeschermingsprojecten. Dit is in aanvulling op de reguliere betaling van de licentievergoeding (zie 6.2.) en de betaling voor klimaatprojecten.

Deze bijdragen worden beheerd door EKOenergies secretariaat, onder toezicht van het EKOenergie Bestuur. Kosten in verband met het beheer van de bijdragen mogen niet meer bedragen dan 5% van de totale bijdragen.

De bijdragen worden gebruikt om rivierherstelprojecten uit te voeren of projecten die helpen om de milieuschade veroorzaakt door waterkracht te voorkomen. De projecten worden op een open, transparante en objectieve manier geselecteerd. Bij de geografische doelstelling van de oproep wordt rekening gehouden met de locatie van de elektriciteitsproductie en het land waar de elektriciteit is verkocht. Belangrijke elementen bij de selectie van de te financieren projecten zijn het milieueffect en de kostenefficiëntie.

D. Oceaanenergie en mariene energie

Installaties voor oceaanenergie en mariene energie (met uitsluiting van installaties op getijdenriveren en in estuaria) die in de volgende gebieden gelezen zijn, zijn alleen aanvaardbaar als het EKOenergie Bestuur ze goedkeurt, na raadpleging van de relevante belanghebbenden:

a) Natuurgebieden aangewezen door de autoriteiten
b) Natura 2000-gebieden (http://natura2000.eea.europa.eu/)
c) Important Bird Areas (http://www.birdlife.org/datazone/site/search> maps/)
d) UNESCO World Heritage Sites (Werelderfgoed, zie http://whc.unesco.org/en/254/)

Beslissingen moeten met redenen zijn omkleed, de wetgeving respecteren die van kracht is op de plaats van productie en rekening te houden met de instandhoudingsdoelstellingen van deze gebieden. Beslissingen zijn openbaar.

EKOenergies Bestuur kan deze goedkeuringsbevoegdheid voor een welbepaalde tijd en voor een welbepaald gebied delegeren aan andere entiteiten, in het bijzonder aan nationale of regionale milieuverenigingen. Deze entiteiten zijn gebonden door dezelfde verplichtingen als de EKOenergie bestuur, in het bijzonder door de verplichting om andere belanghebbenden te raadplegen.

Noot: Voor installaties op getijdenrivieren en in estuaria zijn dezelfde regels van toepassing als voor (andere) waterkrachtcentrales.

E. Geothermische energie

Installaties in de volgende gebieden zijn alleen aanvaardbaar als het EKOenergie Bestuur ze goedkeurt, na raadpleging van de relevante belanghebbenden:

a) Natuurgebieden aangewezen door de autoriteiten
b) Natura 2000-gebieden (http://natura2000.eea.europa.eu/)
c) Important Bird Areas (http://www.birdlife.org/datazone/site/search> maps/)
d) UNESCO World Heritage Sites (Werelderfgoed, zie http://whc.unesco.org/en/254/)

Beslissingen moeten met redenen zijn omkleed, de wetgeving respecteren die van kracht is op de plaats van productie en rekening te houden met de instandhoudingsdoelstellingen van deze gebieden. Beslissingen zijn openbaar.

EKOenergies Bestuur kan deze goedkeuringsbevoegdheid voor een welbepaalde tijd en voor een welbepaald gebied delegeren aan andere entiteiten, in het bijzonder aan nationale of regionale milieuverenigingen. Deze entiteiten zijn gebonden door dezelfde verplichtingen als de EKOenergie bestuur, in het bijzonder door de verplichting om andere belanghebbenden te raadplegen.

F. Bio-energie (vast, gas en vloeibaar)

F.1 Aanvaarde types van bio-energie

1. Organische afvalstoffen die niet als voedsel of diervoeder kunnen worden gebruikt. Met respect voor de afvalhiërarchie[2]
   - Reststromen uit de landbouw, met inbegrip van gewasresten[3].
   - Organische resten van de productieprocessen (zogenaamde verwerkingsresten) . Bijv. reststoffen uit de levensmiddelenindustrie (zoals afval van bak- en brouwprocessen) of bijproducten en afvalproducten van de houtverwerkende industries (zoals zaagsel of schors).
   - Biomassa afkomstig van natuurbeheer uitgevoerd volgens een natuurbeheerplan goedgekeurd door de nationale of regionale natuurbehoudsadministratie.

2. Houtachtige biomassa
   - Biomassa afkomstig van bosbouw, maar altijd met uitsluiting van
     - Stompen en wortels.
     - Stammen met een diameter van meer dan 10 cm.

---

[2] De volgende afvalhiërarchie geldt als een prioriteitsvolgorde in de wetgeving en het beleid inzake afvalpreventie en -beheer: a) preventie; b) voorbereiding voor hergebruik; c) recycling; d) andere nuttige toepassing, bijvoorbeeld energieterugwinning; en e) verwijdering. (Zie bijvoorbeeld artikel 4 van Kaderrichtlijn 2008/98/EG betreffende afvalstoffen.

[3] Gewasresten worden gedefinieerd als een integraal onderdeel van de commerciële productie van landbouwgewassen; deze kunnen beschadigde of misvormde vruchten of groenten, afsnijdsels en andere plantendelen die niet het beoogde eindproduct zijn, zoals stro, bladeren of toppen, omvatten. Deze kunnen op het veld of in een verpakkingseenheid worden verzameld voordat ze de poort van het landbouwbedrijf verlaten. Landbouwresiduen omvatten ook gewassen die afkomstig zijn van overproductie en biomassa die afkomstig zijn van tussen-teelten en die niet als voedsel worden gebruikt.

◦ Houtachtige biomassa van beschermde gebieden, tenzij het geoogst is in uitvoering van een natuurbeheerplan goedgekeurd door de nationale of regionale natuurbehoudsadministratie.
◦ Rot hout

- Hakhout met korte omlooptijd, tenzij geoogst van land dat bebost was of een hoge instandhoudingswaarde had voordat het beplant werd met soorten met korte omlooptijd.

3. Rioolwater of afvalwater

4. Stortgas

F.2. Criteria voor co-fueling (het gebruik van meerdere soorten brandstof)

De installatie is in wezen een installatie voor 100% hernieuwbare energie. Andere, niet-hernieuwbare brandstoffen worden alleen gebruikt voor het opstarten van de verbranding en in uitzonderlijke omstandigheden. Het gebruik van turf is nooit toegestaan.

Als een productieapparaat zowel in aanmerking komende types van biomassa als andere brandbare stoffen gebruikt, kan het alleen EKOenergie in aanmerking komende elektriciteit en warmte produceren in dezelfde verhouding als EKOenergie in aanmerking komende bio-energie is gebruikt in het productieproces. Het percentage wordt berekend op jaarbasis.

F.3 Controle van de centrales gevoed met bio-energie

De naleving van de criteria zal ten minste een keer per jaar worden gecontroleerd door

- Dezelfde entiteiten die de biomassa-installaties controleren ten behoeve van de autoriteiten in het kader van de garantie van oorsprong wetgeving, emissiehandel wetgeving en / of steunregeling wetgeving.
- Of door een andere gekwalificeerde externe accountant geaccrediteerd door een lid-organisatie (vol lid) van de Europese Samenwerking voor Accreditatie.
- Het auditrapport moet worden opgestuurd naar het EKOenergie-secretariaat. Zie ook deel 11.4 van deze tekst.

8.4 Hoe weten of de elektriciteit van een bepaalde centrale in aanmerking komt?

Energieleveranciers hebben informatie nodig over de vraag of een bepaalde productie (bewezen door een EAC (Energy Attribute Certificate) of degelijk getraceerd op een andere manier) voldoet aan EKOenergies duurzaamheidscriteria. Daartoe zullen zij gebruik maken van de beschikbare informatie op de EACs en/of op de EKOenergie website.

Op de EAC

In veel landen kunnen EACs bijkomende informatie bevatten, door middel van een zogenaamde ICS-tag (Independent Certification Scheme).
EKOenergie is van plan een overeenkomst te sluiten met EAC-databasebeheerders in verband met de werking van EKOenergie als een ICS.

Zelfs als de EAC geen EKOenergie ICS-tag heeft, bevat die EAC altijd nuttige informatie, zoals de naam en de locatie van de productie-eenheid. Deze informatie kan gecombineerd worden met de beschikbare informatie op EKOenergies website om te bepalen of de EAC in aanmerking komt voor EKOenergie.

Op de EKOenergie website

Het EKOenergie-secretariaat zal, in samenwerking met de belanghebbenden, online hulpmiddelen ontwikkelen om de controle te vergemakkelijken:
- Een regelmatig bijgewerkte online lijst met goedgekeurde installaties (vooral voor die gevallen waar er andere criteria, naast territoriale criteria).
- Niet-limitatieve lijsten van installaties die automatisch in aanmerking (zoals windmolens buiten de beschermde gebieden).
- Niet-limitatieve lijsten van niet-aanvaarde installaties.

Speciale regel voor centrales die biomassa gebruiken

De mogelijkheid om een EKOenergie ICS-tag te hebben op de Garantie van Oorsprong, is met name van belang in het geval van installaties die zowel aanvaarde bio-energie als van niet-aanvaarde bio-energie gebruiken (zie 8.3.F).

Zolang dit niet mogelijk is, kunnen leveranciers elektriciteit uit biomassa-centrales alleen maar als EKOenergie verkopen als hun licentieovereenkomst hen expliciet toelaat om dat te doen. De licentieovereenkomst zal ook specifiëren van welke installaties die elektriciteit moet komen.

Datum

De relevante datum voor het bepalen of elektriciteit in aanmerking komt voor EKOenergie, is de datum van de productie van die elektriciteit (datum van de productie als vermeld op de EAC, zie ook hoofdstuk 10).

9. KLIMAAT

9.1 Klimaatfonds

Per MWh verkochte EKOenergie moet een bijdrage van minimum 0,10 euro (tien eurocent) gestort worden in EKOenergies Klimaatfonds. Het Fonds geld zal worden gebruikt om verdere

investeringen te stimuleren in hernieuwbare energie.

Om zo efficiënt mogelijk te werken, zal EKOenergie geen eigen initiatieven opzetten, maar gebruik maken van bestaande mechanismen en instrumenten.

Het EKOenergie Bestuur beslist over het gebruik van het geld van het EKOenergie Klimaatfonds, rekening houdend met de aanbevelingen van de belanghebbenden, en met name de aanbevelingen van de leveranciers, de milieuverenigingen en de EKOenergie Adviesgroep. Mogelijke maatregelen zijn (niet-limitatieve lijst):

- Financiële ondersteuning van hernieuwbare elektriciteitsprojecten in ontwikkelingslanden. Als de ondersteunde projecten zou leiden tot CO_2-kredieten, zullen deze (verhoudingsgewijs) worden geannuleerd om dubbeltelling te voorkomen.
- Financiële ondersteuning van hernieuwbare elektriciteitsprojecten in andere landen met een aanzienlijk potentieel voor de ontwikkeling van hernieuwbare energie, maar met een gebrek aan middelen.
- Kleinschalige projecten voor hernieuwbare energie met een hoge meerwaarde op ecologisch en maatschappelijk vlak.
- De annulering van de Europese ETS-rechten, zodra er tekenen zijn dat er tekorten zijn op de ETS-markt.

Leveranciers kunnen, in samenwerking met de nationale en regionale verenigingen, aan het EKOenergie Bestuur vragen om de bijdragen aan het Klimaatfonds die voortvloeien uit hun verkoop in een bepaald land, te reserveren voor additionele energieprojecten. Deze projecten moeten plaatsvinden in het land van verkoop, en de aanvrager moet bewijzen dat het project een hoge toegevoegde waarde heeft op ecologisch en sociaal vlak. Dergelijke projecten kunnen ook betrekking hebben op energiebesparing, zolang de voordelen kwantificeerbaar zijn.

9.2 EKOenergy Full Power ('EKOenergie Volle Kracht')

EKOenergie Full Power is EKOenergie met een hogere bijdrage aan het Klimaatfonds. De bijdrage per MWh moet voldoende zijn om het eigen kapitaal te verschaffen voor een investering in een duurzame productiecapaciteit (bij voorkeur zonne-of windenergie) die in staat is om 1 MWh duurzame elektriciteit te produceren tijdens zijn verwachte levensduur. Het exacte bedrag van de bijdrage is afhankelijk van de geselecteerde projecten en zal waarschijnlijk afnemen in de tijd.

10. OORSPRONG, TRACEERBAARHEID EN DUBBELTELLING

10.1 Tracering van elektriciteit

EKOenergie gebruikt traceringssystemen die betrouwbaar zijn en dubbeltellingen uitsluiten.

- Garantie van Oorsprong in Europa
- Noord-Amerikaanse RECs

- Systemen die conform zijn aan de Internationale REC Standaard.
- Andere "book and claim" systemen kunnen in aanmerking komen voor EKOenergie, indien:
    - De entiteit verantwoordelijk voor het book and claim systeem, de enige is in een bepaald gebied. Als de entiteit niet aangesteld is door de autoriteiten moet die worden goedgekeurd door het EKOenergie Bestuur
    - Vastlegging van het principe van annulering als bewijs van levering/verbruik
    - Dubbeltelling wordt voorkomen, bijvoorbeeld door rekening te houden met annuleringen in de nationale residuele mix[4]

Energy Attribute Certificates (EACs)
- moeten worden gebruikt binnen een korte tijd na de productie (bij voorkeur één jaar of minder)
- kunnen alleen worden gebruikt om het verbruik aan te tonen binnen dezelfde grenzen van de energiemarkt als waar de productie van de elektriciteit heeft plaatsgevonden.
- Dezelfde MWh die aan de basis ligt van de EAC kan niet tegelijkertijd worden gebruikt in de koolstofcompensatiemarkt.

EKOenergies Bestuur beslist over de interpretatie van deze criteria. Een lijst van aanvaarde domeinen zal beschikbaar zijn op www.ekoenergy.org.

Zolang aan alle bovengenoemde voorwaarden is voldaan, aanvaardt EKOenergie ook annuleringen (‘redemptions’) in het domein van de productie, ten behoeve van de consumptie in een ander domein.

11. AUDITING EN VERIFICATIE

11.1 Wie kan auditen en hoe?

Feiten en cijfers die niet gecontroleerd zijn door nationale of regionale overheden, moeten worden geverifieerd door een bedrijfsrevisor die voldoet aan alle eisen van de International Standards on Auditing en die vooraf aanvaard is door het EKOenergie-secretariaat.

De audit zal worden gebaseerd op een checklist die wordt verstrekt door het EKOenergie-secretariaat.

Alle mogelijkheden om het verificatieproces te vereenvoudigen (in het bijzonder door gebruik te maken van bestaande instrumenten, procedures en controles) zullen worden overwogen.

11.2 Wie moet geaudit worden?

Het EKOenergie label kan alleen worden gebruikt door licentiehouders en door consumenten die energie met EKOenergie label (of EAC's) kopen via een van EKOenergie's licentiehouders.

[4] De residuele mix is de samenstelling van de stroom die geleverd wordt aan consumenten die geen contract hebben voor de levering van stroom van een specifieke oorsprong.

Alle licentiehouders worden een keer per jaar gecontroleerd. Consumenten die EKOenergie kopen van EKOenergie-licentiehouders worden niet gecontroleerd.

11.3 Wat moet geaudit worden?

De audit omvat de volgende elementen en aspecten
- De hoeveelheid en de aard van de EKOenergie-gelabelde elektriciteit (onderverdeeld per bron van productie en land van herkomst)
- De hoeveelheid en de soorten geannuleerde EAC's.
- De betaling van de bijdrage voor de financiering van het werk van EKOenergie (zie 6.3), de bijdrage aan het Milieufonds (zie 8.3.C) en de bijdrage aan het Klimaatfonds (zie hoofdstuk 9)

11.4 Follow up

De leverancier moet de audit overmaken aan het EKOenergie-secretariaat, 1 maal per jaar, en niet later dan 30 juni (voor de verkoop van het voorgaande kalenderjaar).

Het EKOenergie-secretariaat kan (op eigen kosten van EKOenergie) aanvullende verificaties en controles organiseren. De voorwaarden en de procedure zullen worden gespecificeerd in de Licentieovereenkomst.

11.5 Jaarlijkse audits voor centrales die bio-energie gebruiken

De naleving van de criteria van 8.3.F zullen ten minste één keer per jaar worden gecontroleerd door
- Dezelfde instanties die de biomassa-installaties namens de overheid controleren, bv. bij de uitvoering van de wettelijke vereisten inzake het traceren van energie, de wetgeving inzake emissiehandel en/of de wetgeving inzake steunregelingen.
- Of door een andere gekwalificeerde externe auditor die voldoet aan alle eisen van de International Standards on Auditing en die vooraf is aanvaard door het secretariaat van EKOenergie.

De controle heeft betrekking op:

- De totale elektriciteitsproductie.
- De totale warmteproductie.
- De totale brandstofput, de samenstelling en de calorische waarde van elk van de gebruikte brandstoffen.
- De efficiëntie van het WKK-proces.
- De hoeveelheid en de aard van biomassa input die in aanmerking komen voor EKOenergie.

De audit moet naar het EKOenergie secretariaat opgestuurd worden.

EKOenergies secretariaat kan (op eigen kosten) aanvullende controles organiseren.

Merk op dat dit geen EKOenergie controle is, en dat hiermee geen EKOenergie-label verleend wordt aan de centrale. Het is slechts een van de eisen die moet worden voldaan om de elektriciteit afkomstig van een dergelijke centrales te kunnen verkopen als EKOenergie. Zie hoofdstuk 8.3.F

12. HOE EKOENERGIE VERKOPEN?

Entiteiten die EKOenergie willen verkopen, moeten EKOenergies Licentie-overeenkomst (te vinden op www.ekoenergy.org) invullen, ondertekenen en opsturen naar het EKOenergie Secretariaat. Zij kunnen beginnen met de verkoop van EKOenergie zodra EKOenergie diezelfde overeenkomst ondertekend en teruggestuurd heeft. Ze moeten alle voorwaarden van deze overeenkomst naleven.

EKOenergies secretariaat zal zorgen voor de naleving van de voorwaarden van de Licentieovereenkomst en de bijlagen.

13. BIJDRAGEN

Dit hoofdstuk geeft een overzicht van eerder genoemde bijdragen.

Voor elke megawattuur verkocht als EKOenergie, betaalt de leverancier minimum 0,08 euro (acht eurocent) aan de EKOenergie organisatie, om de activiteiten van het netwerk en de promotie-acties voor hernieuwbare elektriciteit te financieren.

Als er meer dan 250 GWh EKOenergie wordt verkocht aan dezelfde eindgebruiker, moet deze bijdrage niet betaald worden voor het gedeelte boven 250 GWh. (Zie ook hoofdstuk 6)

Voor elke megawattuur verkocht als EKOenergie, moet een bijdrage van minimum 0,10 euro (tien eurocent) betaald worden aan EKOenergies Klimaatfonds. (Zie ook hoofdstuk 9)

Voor elke megawattuur verkocht als EKOenergie-gelabelde waterkracht, moet een bijdrage van minimum 0,10 euro (tien eurocent) betaald worden aan EKOenergies Milieufonds. (Zie ook hoofdstuk 8.3.C)

14. EKOENERGIE VAN ON-SITE INSTALLATIES

Consumenten die on-site installaties voor hernieuwbare energie hebben, kunnen EKOenergies label en naam gebruiken, als aan alle eisen die hieronder worden opgesomd, is voldaan.

- De installatie moet voldoen aan de hierboven genoemde duurzaamheidscriteria (hoofdstuk 8)
- Als consumenten jaarlijks minder dan 200 MWh on-site geproduceerde elektriciteit

gebruiken, moeten zij het EKOenergie-secretariaat informeren om de naam en het logo van EKOenergie te mogen gebruiken. Er zijn geen extra kosten, maar het is verplicht om op voorhand contact op te nemen met het EKOenergie-secretariaat. Een vrijwillige betaling aan EKOenergies Klimaatfonds wordt aanbevolen.

- Als de consument jaarlijks meer dan 200 MWh on-site geproduceerde elektriciteit gebruikt, moet de gebruiker een minimum bijdrage van 0,10 €/MWh betalen aan EKOenergies Klimaatfonds. In het geval van waterkracht, moet een andere bijdrage van 0,10 €/MWh worden gedaan aan EKOenergies Milieufonds.
- Als het jaarlijkse verbruik van elektriciteit die ter plaatse wordt geproduceerd hoger is dan 1000 MWh, moet de gebruiker EKOenergies Licentie-overeenkomst ondertekenen of een EKOenergie licentiehouder inschakelen. In dit geval moet een bijdrage van 0,08 € EKOenergie licentievergoeding worden betaald per MWh, naast de 0,10 € bijdrage per MWh aan EKOenergies Klimaatfonds. (En een bijkomende 0,10 € per MWh aan het Milieufonds, in het geval van waterkracht).

Elke EKOenergie-licentiehouder (zoals een EKOenergie-geautoriseerde energieleverancier, aggregator of dienstverlener) kan meerdere prosumenten vertegenwoordigen en als een contactpunt tussen hen en het EKOenergie secretariaat fungeren, en ook de vereiste bijdragen betalen voor het gebruik van EKOenergie. In dit geval moeten de bijdragen worden betaald voor de totale volumes van de consumenten vertegenwoordigd door de licentiehouder, wat betekent dat ook kleinere volumes zullen worden gecombineerd en in aanmerking genomen als een geheel.

Als de on-site installatie op het net is aangesloten, gelden de volgende aanvullende eisen:

- Als de consument niet werkt met een EKOenergie-vergunde aggregator of dienstverlener, moet de gebruiker een EKOenergie-gelabelde elektriciteitscontract hebben voor de plaats waar de hernieuwbare energie-installatie zich bevindt, wanneer dit een optie is.
- Er kunnen geen EACs (zie hoofdstuk 10) worden uitgereikt voor de volumes die ter plaatse worden gebruikt. Als dergelijke certificaten toch zijn afgegeven, moeten zij namens de consument worden ingewisseld om het verbruik ter plaatse te dekken. Dit is noodzakelijk om de mogelijkheid van dubbeltelling te voorkomen.
- Als het netgekoppelde systeem een terugtellende meter heeft (net metering), kan het EKOenergie- label niet worden gebruikt voor elektriciteit die in het net is ingespijsd, tenzij de eigenaar kan bewijzen dat er geen EACs (bv. Garanties van Oorsprong) zijn uitgegeven voor die productie, of dat die zijn gebruikt (gecanceld) in de naam van diegene die de on-site elektriciteit gebruikt.

15. NAAM EN LOGO

EKOenergie gebruikt het volgende logo:
Zie ook www.ekoenergy.org/about-us/logo

De gangbare naam is EKOenergy. Afhankelijk van de taal van de regio, kunnen varianten worden gebruikt. Bijv.

EKOenergi: Deens, Noors, Zweeds,
EKOenergia: Baskisch, Catalaans, de Estse, de Finse, Italiaans, Hongaars, Pools, Portugees, Slowaaks
EKOenergía: Spaans
EKOenergie: Tsjechisch, Nederlands, Duits, Luxemburgs, Roemeens
EKOénergie: Frans
EKOenerji: Azeri, Turks
EKOenergija: Bosnisch, Kroatisch, Litouws, Kroatisch, Sloveens
EKOenerģija: Lets
EKOenergjia: Albanees
EKOenerxía: Galicische
EKOorka: Ijsland
ЕКОэнергия: Wit-Rusland, Kazachstan, Russisch, Oekraïens
ЕКОенергия: Bulgaars
ЕКОенергија: Macedonisch, Servisch
ΕΚΟενέργεια: Grieks

Andere namen en / of logo's kunnen worden aanvaard door het secretariaat, voor een bepaalde regio of voor een bepaald product van een bepaald bedrijf.

16. HERZIENING VAN DE CRITERIA

EKOenergie is een levende standaard. Naarmate de kennis en de ervaring evolueren, zal ook EKOenergie evolueren. Elke belanghebbende of geïnteresseerde kan om het even wanneer opmerkingen maken over EKOenergie's criteria, of kan een criteriawijziging voorstellen. Hiervoor kan contact opgenomen worden met het EKOenergie Bestuur.

De criteria voor bio-energie zijn in 2021 geactualiseerd. Ze zullen worden herzien en indien nodig uiterlijk in 2026 gewijzigd. We moeten de transitie naar ‘net-zero’ en naar een CO_2-negatieve samenleving versnellen. Daarom zal het grootste deel van de energieproductie op basis van verbranding moeten worden vervangen door andere vormen van energieproductie, waarvan vele nu al economisch haalbaar zijn.

Alle herzieningen zullen gebeuren volgens de regels die door de ISEAL Code van Goede Praktijken voor het opstellen van sociale standaarden en milieustandaarden.